

Diari d'un aventurer en bicicleta

Un figuerenc amb discapacitat emprèn un viatge per la Península

Leonel Manso va patir un vessament cerebral l'any 2000 que li va deixar el costat dret del cos paralytitzat. Des d'aleshores, ha lluitat perquè la seva discapacitat no li impedisís continuar amb una de les seves passions: l'esport. L'any 2007 va recórrer 8.000 quilòmetres de la costa del Brasil en bicicleta. Ara, inicia una nova aventura que el durà per tota la Península.

Dídac Moreno
PERIODISTA

TOTHOM VOL COBERTURA

La polèmica per les antenes de telefonia mòbil i els seus presumptes efectes perjudicials contra la salut és un debat que, periòdicament, afecta el ciutadà. Sobretot quan l'informen que a prop de casa seva hi ha la voluntat d'instal·lar un equipament d'aquest tipus. Durant els darrers dies, el debat ha tornat a agafar força a Figueres, ja que representants del consistori de la ciutat han iniciat una roda de contactes amb els veïns de la dotzena de barris on, segons el Pla d'Implantació de Serveis de Telecomunicacions, s'han d'instal·lar antenes. La primera reunió es va fer al Ral·li Sud, hi van assistir gairebé 100 persones i, majoritàriament, el projecte va patir una forta oposició.

El regidor de Medi Ambient, **Richard Elelman**, es va comprometre a fer una consulta popular en els barris on es detectés un rebuig cap a les antenes. Una aposta lloable però, al mateix temps, una decisió que pot afectar greument la ciutat.

Tècnics del consistori afirmen que, a curt termini, el volum de trucades que es fan o reben a Figueres col·lapsaran les antenes existents. En definitiva, o acceptem les antenes o ens convertim en un oasi sense cobertura. La idea de fer una consulta popular és lloable democràticament parlant, però no és menys defensable el projecte de garantir que a tot Figueres, a curt termini, no hi haurà problemes de cobertura. Cal exigir transparència al consistori i que s'expliquin als veïns la dades que es tenen i que fan referència als possibles efectes de la instal·lació d'antenes de telefonia mòbil.

Però anem amb compte. Qualsevol ciutat moderna no es pot quedar al marge de la xarxa de telefonia mòbil. No és lògic que la ciutat es quedi sense cobertura. Com tampoc seria lògic que hi hagués barris sense una antena propera i sense senyal per trucar amb un mòbil. Siguem seriosos, exigim tots els estudis i controls que facin falta per garantir la nostra salut però, per sobre de tot, no ens suïcidem. No m'imagino Figueres sense cobertura per trucar amb un mòbil, Per alguns seria un paradís, n'estic convençut. Una mena de viatge en el temps que ens situaria a la portada de diaris de tot el món. La ciutat no necessita això. Que ningú s'enganyi. Ens agradi o no, avui en dia, tothom necessita cobertura. Més ben dit, tots exigim cobertura.

CONXI MOLONS

EL REPORTATGE

Gemma Tubert
FIGUERES

Amb l'objectiu de conscienciar administracions i ciutadans perquè no se'ls consideri unes persones «de segona», Leonel Manso va iniciar ahir, passades les deu del matí, la seva nova aventura: recórrer gairebé 4.000 quilòmetres resseguint la costa de tota la península Ibèrica amb la seva bicicleta. I és que, des que l'any 2000 va patir un vessament cerebral que li va deixar el costat dret del cos paralytitzat, Leonel va proposar-se que la seva condició no l'impedisís continuar amb una de les seves grans passions: l'esport. Per aquest motiu, l'any 2007 va emprendre un viatge per Amèrica del Sud sota el nom de *Diari de bicicleta: un viatge per l'Amèrica del Sud*. En total va recórrer, acompanyat d'un amic, Joaquim Guillemet, 8.000 quilòmetres pedalant per tota la línia costanera del Brasil.

Com un dia el llegendari Che Guevara va fer amb la seva motocicleta, Leonel Manso -d'origen brasiler però empordanès d'adopció- es valdrà de la seva bicicleta per emprendre una nova aventura. Aquest cop, sota el nom de *Diari de Bicicleta: un viatge per la península Ibèrica d'un aventurer discapacitat*, Leonel s'ha marcat com a objectiu donar la volta a l'Estat en només tres mesos. Ara raó d'uns 70 quilòmetres diaris i acompanyat per un amic fins a Cadis, Leonel explicarà a través d'un bloc les seves experiències del dia a dia. Amb el material recopilat, elaboraran un projecte audiovisual per donar a conèixer la seva experiència.

Aquesta, però, no és l'única fita que s'ha marcat. «Vull contactar amb les associacions de minusvàlids que hi ha arreu de l'Estat amb l'objectiu d'elaborar conjun-

Leonel Manso -a l'esquerra- amb Joaquim Guillemet, que l'acompanyarà fins a Cadis.

tament un documental sobre l'esport i la discapacitat», explica. Amb la Rambla de Figueres com a origen i destí d'aquest agosarat trajecte, Leonel recorrerà el sud de França, el País Basc, Cantàbria, Astúries, Galícia, Portugal, Andalusia, Múrcia i el País Valencià fins a Catalunya, novament.

Nou anys convivint

«He passat nou anys de la meua vida convivint amb les limitacions que m'ha produït la malaltia», diu, resignat, Leonel. Malgrat tot, la seva condició no li ha impedit continuar practicant esport a cavall de la seva bicicleta híbrida -que està adaptada a la seva manca de mobilitat a la part dreta, frenant amb l'esquerra-. Material de càmping, un encenedor, espelmes de tempesta, cintes, bosses de plàstic i la seva bicicleta, juntament amb el material necessari per enregis-

L'OBJECTIU

LEONEL MANSO
OCEANÒGRAF

«Vull conscienciar les administracions i la gent que els discapacitats no som uns ciutadans de segona»

El figuerenc vol contactar amb associacions de tot l'Estat per fer un documental sobre l'esport i la discapacitat

Leonel recorrerà uns 4.000 quilòmetres en tres mesos fins a retornar novament a la capital altempordanesa

trar els esdeveniments, són tot el que Leonel portarà per realitzar la proesa. A banda, és clar, de la profunda convicció que tot és possible.

Una proesa, d'altra banda, que no ha estat gens fàcil iniciar. Amb tan sols una ajuda de l'associació Mifas i el suport de l'empresa Olimpiaz, aquest empordanès finançarà gran part del llarg viatge amb els seus estalvis.

Leonel assegura que el motiu

pel qual ha escollit resseguir la costa del país amb la seva bicicleta és per la seva professió d'oceanògraf. Això, diu, li permetrà «contemplar la riquesa dels paisatges i de la gent» dels espais que visitarà. A banda d'això, però, el seu principal objectiu és contactar amb les associacions per dur a terme un documental i reivindicar l'esport com un mitjà «per a una plena integració social, política i econòmica».

Un incendi crema part d'una fàbrica a Vilajuïga

VILAJUÏGA | ACN/DDG

Un incendi va cremar ahir part d'una fàbrica carrossera situada al polígon industrial del municipi de Vilajuïga. El fum també va afectar quatre naus més de la zona, tot i que no es va haver d'evacuar ningú i tampoc es van produir ferits.

El foc va començar pels volts de dos quarts de tres de la tarda. Segons han informat els Bombers de

la Generalitat, les flames es van poder controlar en només mitja hora i posteriorment es va continuar remullant.

Quatre dotacions

El foc havia començat inicialment a la fàbrica Michel Ameline, una carrosseria situada al polígon industrial situat a peu de la carretera. En l'extinció de l'incendi hi van treballar quatre dotacions.

La nau on va tenir lloc l'incendi, ahir al migdia, a Vilajuïga.

CONXI MOLONS